

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er glad for, at vi også her er blevet enige med De Radikale om, at selvfølgelig ønsker vi en mangfoldighed: store og små, mange forskellige, udenlandske og danske.

Jeg tillader mig i det tredje spørgsmål at henvise til et læserbrev, hr. Martin Lidegaard har i Berlingske Tidende. Det er ikke, fordi jeg synes, det er god kutyme, men det er, fordi det er på baggrund af netop den fødevarerpolitiske redegørelse, det er skrevet.

Her skriver hr. Martin Lidegaard:

»I stedet for at gå målrettet efter at nedbringe brugen af pesticider i landbruget, har den netop indgået et smalt forlig med Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, hvor alle mærkbare virkemidler er luget væk« – altså det, der hedder pesticidhandlingsplanen – »og alt er overladt til snak og frivillige aftaler med landmændene.«

Nu er det jo et faktum, at den tidligere frivillige aftale med landbruget omkring pesticidhandlingsplanen har ført til nedgang i anvendelsen af pesticider. Må jeg ikke godt spørge den socialliberale hr. Martin Lidegaard: Hvis man kan opnå noget ved frivillige aftaler, er det så i virkeligheden ikke bedre end regler, love, forordninger, og hvad ved jeg?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det, der får mig herop, er igen det med mangfoldigheden, og den kan vi selvfølgelig få gjort op på et stykke papir.

Jeg synes, vi skal være enige om, at vi har en koncentration inden for udbyderne, men vi har vel også en kæmpekoncentration inden for dem, som køber op, indkøbskæderne, detailhandelen, og hvis de ikke matcher hinanden, så kører vi alle sammen i grøften.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Ritt Bjerregaard. Jeg går ud fra, at det er et spørgsmål til hr. Martin Lidegaard, for ellers skal det jo vente.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Det drejer sig faktisk om et spørgsmål, hvor vi ikke har samme holdning. Det drejer sig nemlig om fødevarer»kørekortet«, som nu er blevet bragt ind i debatten om den fødevarerpolitiske redegørelse.

Det, hr. Martin Lidegaard var inde på, var, at en sådan ordning skulle genere nogle andre grupper. Jeg forstod det sådan, at hr. Martin Lidegaard mente, at det ville genere udlændinge, som f.eks. ville etablere sig i små butikker.

Derfor vil jeg spørge hr. Martin Lidegaard, om det ikke er sådan, at det altid er en fordel for folk, som kender reglerne dårligt, og som skal etablere sig i et andet land, at de får en uddannelse, at de klart får at vide, hvad det er, de skal opfylde og ikke opfylde, frem for at de etablerer sig og så bagefter bliver underkendt af kontrollen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Til hr. Henrik Vestergaard: Den pesticidhandlingsplan, som Det Radikale Venstre støttede sidste gang, indeholdt både et frivilligt element og f.eks. også indførelse af pesticidafgift, nogle direkte markedsincitamenter, som samtidig skubbede i den rigtige retning. Og igen: Hvorfor skal alt være frivilligt? Hvorfor ikke både benytte sig af de gode frivillige aftaler og af mere håndfaste virkemidler?

Til hr. Jens Kirk: Ja, det er jo rigtigt, at vi har fået en stor koncentration på indkøbssiden også, men det dækker altså kun visse dele af landet, herunder ikke mindst de store byer. Hvis vi derimod tager ud i de små Brugser og købmænd i landdistrikterne, har de jo slet, slet ikke den samme beskyttelse, om jeg så må sige, i kraft af deres volumen. Så det er en delvis sandhed.

Men det er også sjovt, at det lige præcis er i de store byer, at økologien står stærkest. Det er lige præcis i de store byer, at de små producenter står stærkest.

Og så til fru Ritt Bjerregaard: Jeg er er helt enig i de synspunkter, som fru Ritt Bjerregaard fremførte. Jeg vil ikke udelukke, at man kan strikke en uddannelsesordning sammen i forbindelse med »kørekortet«, som vil virke fornuftigt. Vi ved bare heller ikke, hvad situationen er derude i forhold til de etniske minoriteter. Vi ved ikke, hvor barrieren ligger.

Jeg har haft møde med en etnisk minoritetskonsulent fra Københavns Kommune og Århus Kommune, der beskæftiger sig specifikt med etniske minoriteter i de former for erhverv. Mit indtryk er, at de problemer, som er her, kan være et vidensproblem, som fru Ritt Bjerregaard lægger op til, men i virkeligheden er der også nogle helt andre typer problemer, som kommer før det, nemlig det overhovedet at henvende sig til